

REPUBLIKA E KOSOVËS / REPUBLIKA KOSOVA

OSNOVNI SUD U PRIŠTINI

OSNOVNI SUD U PRIŠTINU – SPECIJALNI DEPARTMAN

PS.br.45/23

Datum. 15.03.2024

POZIV ZA ROČIŠTE

POZIVA se optuženi **SLAVIŠA FILIĆ**, sin Vojislava, rođen 25.07.1963. godine u Prištini, sa nepoznatim prebivalištem van Republike Kosovo, da učestvuje na početnom ročištu zakazanoj za **15.05.2024, Sreda, u 09:00 časova**. U Osnovni sud u Prištini-Specijalni Departman, za krivični predmet procesuiran po optužnici Specijalnog tužilaštva Republike Kosovo, **PPS. broj 330/2009, od dana 15.09.2023.** godine, jer je u saizvršilaštvu izvršio krivično delo Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. u vezi sa članom 22. Krivičnog zakona bivše Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije.

U skladu sa članom 303. stav 8. ZKPRK-a, sud je pozvao optuženog **Slaviša Filića** da se preda i pojavi pred ovim sudom što je pre moguće, kako bi ovaj krivični predmet mogao da se vodi uz njegovo prisustvo na ročištu zakazanom za dan i u vremenu kao gore navedeno.

U skladu sa članom 303. stav 8. ZKPRK-a, sud je pozvao svako lice koje ima relevantne informacije o lokaciji optuženog **Slaviša Filića** da tu informaciju saopšti policiji, kako bi se obezbedilo prisustvo optuženog **Slaviša Filića**, u ovom krivičnom pitanju.

U prilogu: Optužnica Specijalnog tužilaštva Republike Kosovo, **PPS. 330/2009, od dana 15.09.2023.** godine, protiv okrivljenog **Slaviša Filić**, zbog gore navedenog krivičnog dela.

Predsednica sudskog veća- sudija
Violeta Namani – Hajra

Prevodilac:
Burim Kafexhiu

REPUBLIKA E KOSOVËS
REPUBLIKA KOSOVA – REPUBLIC OF KOSOVO
Prokurori i Shtetit / Državni Tužilac / State Prosecutor
Prokuroria Speciale / Specijalno Tužilaštvo / Special Prosecution
Departamenti për Krime Lufte /Odeljenje za Ratne Zlocine /War Crime Department

PPS.br.330/2009
Datum 15.09.2023
Priština

OSNOVNI SUD PRIŠTINA
SPECIJALNO ODELJENJE

Na osnovu člana 8 *Zakona o državnom tužiocu*, člana 48, 234 stav 1 i 2, 235 stav 1, pod stav 1.1, 1.2, 1.3, 1.4, 1.5, 1.6, 1.7, 1.8, 1.9 i 1.10 i člana 303 *Zakonika o krivičnom postupku Republike Kosovo* (u daljem tekstu "ZKPK") i člana 5 tačka (f) *Zakona br. 03/L-052 o Specijalnom tužilaštvu Republike Kosovo* (u daljem tekstu „Zakon o STRK“), i člana 13, stav 1, podižem:

OPTUŽNICU
u odsustvu

Protiv okrivljenog:

SLAVIŠA FILIĆ, od oca Vojislava, rođen 25.07.1963.godine u Prištini, do 1999.godine sa prebivalištem u Ul. „Jablanička“, br. 20 Priština, sada nepoznatog prebivališta van Republike Kosovo, bivši pripadnik Državne bezbednosti u Prištini – Ministarstvo Unutrašnjih Poslova Srbije (MUP), koji je trenutno nedostižan organima gonjenja;

Jer

Postoji dobro osnovana sumnja da je okrivljeni Slaviša Filić, u svojstvu službenog lica, kao pripadnik Državne bezbednosti Srbije, zajedno sa još dva službena lica ove službe, za sada nepoznata organima gonjenja, dana 10.04.1998.godine dok je žrtva Hafir Shala, lekar po zanimanju, putovao privatnim automobilom iz Glogovca za Prištinu zajedno sa još dva lica, Hetem Sinani i Shaban Haziraj, kada je stigao na raskrnicu kod Slatine, u blizini aerodroma Prištine, iste su zaustavili uniformisani pripadnici Policije Srbije i Državne bezbednosti Srbije, među kojima je bio i okrivljeni Slaviša Filić, na taj način da su nakon zaustavljanja, prvo bili legitimisani od strane policije, zatim dr. Hafira Shalju su uzeli okrivljeni Slaviša Filić i ostala dvojica osumnjičenih - sva trojica obučeni u civilnu odeću, isti je ubačen u automobil „Opel“, tipa „Frontera“, registarskih oznaka PR-986-16, kojim je upravljao okrivljenim Slaviša Filić, i odveden u zgradu Državne bezbednosti u Prištini, gde je u početku bio podvrgnut premlaćivanju i mučenju i od tog dana se ništa ne zna o njegovoj sudbini, tako da u vezi sa tim;

- Ovim je u saizvršilaštvu izvršio krivično delo Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142 u vezi sa članom 22 Krivičnog zakona SFRJ-a.

Stoga,

P R E D L A Ž E M

Da sud, na osnovu člana 303 Zakonika o krivičnom postupku, zakaže i održi glavni pretres u odsustvu, na koji će biti pozvani:

Državni tužilac Specijalnog tužilaštva Republike Kosovo;

1. Okrivljeni Slaviša Filić, sa nepoznatom adresom stanovanja;
2. Advokat okrivljenog određen od strane suda.

Svedoci tužilaštva:

- Destan Rukiqi
- Selman Kadriu
- Isuf Shala
- Shaban Neziri

- Hetem Sinani
- Fadil Syla
- Sedat Shala
- Fisnik Thaqi
- Sedat Shala
- Zahrije Podrimqaku
- Hysni Bequku
- Shaban Shala
- Xhemajl Alushani
- Sheremet Shala
- Isuf Shala dhe
- Shukrije Shala

Takođe, predlažem da se tokom postupka razmatranja dokaza u skladu sa Poglavljem XVII ZKPRK-a, izvedu sledeći dokazi: izjave gore navedenih svedoka, kao i, u svojstvu dokaza izvesti i izvod iz matične knjige umrlih sa referentnim brojem 19/2021RV /19001 od 05.03.2023. godine izdat od strane nadležnog organa za svedoka Fadil Syla.

Na osnovu člana 449 stav 2 ZKP-a, predlažem da se okrivljeni obaveže na *plaćanje troškova krivičnog postupka*, po obračunu suda.

Na kraju, predlažem da se po okončanju glavnog pretresa okrivljeni proglašeni krivim i kazni po zakonu.

O b r a z l o ž e n j e

Specijalno tužilaštvo Republike Kosovo, Odeljenje za ratne zločine, 14.06.2019.godine donelo je rešenje o pokretanju istrage protiv okrivljenog Slaviše Filića, zbog opravdane sumnje da je izvršio krivično delo **Ratni zločin protiv civilnog stanovništva**, suprotno članu 142 u vezi sa članom 22 Krivičnog zakonika SFRJ-a.

U cilju rasvetljavanja slučaja i imajući u vidu njegovu složenost, budući da se radi o predmetu koji se bavi krivičnim delima Ratnih zločina, čija je istraga veoma komplikovana i specifična, i činjenica da takvi predmeti zahtevaju više vremena za istražne radnje, ovo tužilaštvo je, na osnovu zahteva od 05.05.2021.godine, zatražilo od Osnovnog suda u Prištini – Specijalnog odeljenja produženje istrage za još šest (6) meseci za okrivljenog Slavišu Filića.

Osnovni sud u Prištini – Specijalno odeljenje je rešenjem od 17.05.2021. godine usvojio zahtev STRK-a, za produženje istrage protiv okrivljenog Slaviše Filića u vezi sa krivičnim delom **Ratni zločin protiv civilnog stanovništva**, suprotno članu 142 u vezi sa članom 22 Krivičnog zakonika SFRJ-a.

Tokom istražne faze, preduzet je niz istražnih radnji na prikupljanju relevantnih pravnih materijalnih dokaza, saslušani svedoci i obezbeđeni su uverljivi materijalni dokazi o vremenu i mestu izvršenja krivičnog dela i mnoge druge procesne radnje.

U okviru procesnih radnji, ovo tužilaštvo je prvobitno dana 09.09.2019. godine ovlastilo Policiju Kosova – Jedinicu za istraživanje ratnih zločina u Prištini, za obezbeđenje informacija u vezi sa prebivalištem navedenog okrivljenog, o čemu je od iste primilo informativni izveštaj gde su istražitelji JIRZ-a otišli na njegovu adresu prebivališta da ga traže, ali isti ne živi na toj adresi i nije poznato da li ima adresu prebivališta na teritoriji Republike Kosovo, pa je bilo nemoguće obezbediti prisustvo okrivljenog kako bi dao pojašnjenja u vezi sa krivičnim delom za koje se sumnjiči, ali se sumnja da je isti sa Kosova otišao u nepoznato prebivalište.

Dana 28.01.2020.godine, Specijalno tužilaštvo je podnelo Osnovnom sudu u Prištini – Specijalno odeljenje, zahtev za izdavanje naloga za hapšenje protiv navedenog okrivljenog.

Sud je 31.01.2020. godine usvojio zahtev STRK-a i izdao nalog za hapšenje dotičnog okrivljenog (nalog za hapšenje pod oznakom PPPS.br.63/19).

STRK se 18.02.2021.godine obratio Osnovnom sudu u Prištini, Specijalnom odeljenju - sudiji prethodnog postupka, sa zahtevom za produženje naloga za hapšenje, a 22.02.2021.godine ovaj sud je odobrio zahtev tužilaštva izdavanjem naloga za hapšenje protiv navedenog okrivljenog.

Dana 19.02.2021.godine, ovo tužilaštvo se obratilo Osnovnom sudu u Prištini – Specijanom odeljenju, sa zahtevom za raspisanje Poternice i Međunarodne Poternice protiv okrivljenog Slaviša Filić, gde je sud dana 23.02.2021. godine raspisao domaću poternicu protiv navedenog okrivljenog.

Osnovni sud u Prištini – Specijalno odeljenje, dana 24.02.2021. godine, podneo je zahtev za raspisivanje međunarodne poternice Ministarstvu pravde Republike Kosovo – Odeljenju za međunarodnu pravnu saradnju.

Na osnovu zahteva STRK od 20.01.2023.godine, Osnovni sud u Prištini – Specijalno odeljenje je 24.01.2023.godine izdao nalog za objavu potrage za licem pod istragom putem javnih informacija, uključujući Službeni list Republike Kosovo.

Ovo tužilaštvo, nakon preduzetih svih procesnih radnji i nakon okončanja istraga i analize spisa predmeta, smatra da je obezbeđeno dovoljno materijalnih dokaza koji će nesumnjivo dokazati dobro osnovanu sumnju da je okrivljeni izvršio krivično delo i da u njegovim radnjama postoje svi bitni elementi ovog krivičnog dela u vreme, mesto i način opisani u dispozitivu ove optužnice.

Sažetak izjava svedoka;

Svedok Shaban Neziri je u svojoj izjavi datoj 14.04.2003. godine u pred policijskim službenicima UNMIK-a naveo da je; 10. aprila 1998. oko 08:00, zajedno sa Hetem Sinanijem i dr. Hafir Shalom putovao iz Glogovca za Prištinu. Na raskrsnici prištinskog aerodroma u Slatini zaustavili su ih uniformisani srpski policajci, gde su zajedno sa policajcima bila i tri naoružana lica u civilu koja su stajala na raskrsnici blizu crnog džipa Opel Frontera, registarskih oznaka PR-968-16. Dodaje da su, nakon što ih je policija zaustavila, tražili lične karte i pretresli, a zatim su dvojica naoružanih lica u civilu uzeli dr. Hafir Shalju i stavili ga u njihov pomenuti džip, dok je druga osoba u civilu, takođe naoružana i sa radio vezom, naredio svedoku i Hetemu Sinaniju da pođu sa njima u vozilu Shabana Nezirija i Hetema Sinanija. Zajedno sa njima vozili su u pravcu Prištine, dok je crni džip u kome je bio dr. Hafir Shala išao iza njih. Dodaje da im je po dolasku u Prištinu naređeno da parkiraju vozilo ispred bivšeg SUP-a, gde je policija potom uzela sva lična dokumenta koja je imao kod sebe, a zatim ga odvela na treći sprat bivše zgrade SUP-a, gde su ga držali do oko 14:30 časova tog dana. Čim je ušao u hodnik zgrade, čuo je dr. Hafir Shalju kako jauče, kao da ga muče, stao je i pitao čoveka koji je vozio njihov auto, ali je on vikao na njega i rekao mu mrš odavde. Po izlasku iz zgrade bivšeg SUP-a, zajedno sa Hetemom Sinanijem, odlučili su da odu u Savet za zaštitu ljudskih prava i sloboda u Prištini da prijave slučaj i da ih obaveste o slučaju dr. Hafir Shale. Posle nekoliko razgovora sa Hetemom, odlučili su da odu kući, i od tada dr. Hafir Shalja je nestao i više nemaju informacija o njemu da li je živ ili ne.

Dok je u izjavi datoj 14.11.2019. godine Specijalnom tužilaštvu, između ostalog naveo da; dr. Hafir Shalja je poznavao jer su iz istog sela i odrasli su zajedno. Prema rečima svedoka dr. Hafir Shala je radio kao lekar u Domu zdravlja u Glogovcu, i kao lekar u humanitarnom dobrotvornom udruženju „Majka Tereza“, odnosno u ambulantomama u Krajkovo i Baince, gde je takođe išao u sva okolna sela gde je bilo

potrebno. Prema rečima svedoka, kritičnog dana 10.04.1998. godine, tog dana oko 07:00 časova ujutru, dr. Hafir Shala, koji mu je rekao da mora da ide u Prištinu da pošalje mesečne izveštaje udruženja i istovremeno je uzeo lekove iz udruženja „Majka Tereza“ i zato mu je rekao, možemo li danas da idemo njegovim autom u Prištini, pošto je on imao finansijske mogućnosti, a i pre ovog slučaja je svojim vozilom služio za potrebe udruženja. Zajedno su otišli u dom zdravlja gde je Hetem radio, tamo je dr. Hafir izašao iz vozila i otišao da pozove Hetema, a on ga je sačekao u kolima, gde su nakon nekog vremena obojica zajedno stigli, a zatim su trojica krenuli za Prištinu. Nakon što su stigli do Slatine, gde je bila raskrsnica koja je vodila do aerodroma, na mestu gde se danas nalazi restoran „Aviano“, zaustavila ih je policija u srpskim uniformama, koja ih je legitimisala i naredila da izađu iz vozila, pretresli su vozilo, i u tom trenutku je video da je tu parkirano civilno vozilo sa civilnim tablicama Pr....?, crne boje, dok su u blizini džipa stajala tri civila, a jedan od njih je na ramenu imao automatsko oružje Kalašnjikov. U tom trenutku im je prišao jedan od civila i uzeo dr. Hafir Shalja zajedno sa dokumentacijom - izveštajima koje je morao da pošalje udruženju "Majka Tereza" u Prištini, a zatim su ga ubacili u pomenuti džip. Prema rečima svedoka, ista osoba koja je uzela lekara se vratila kod njih (Shabana i Hetema) i naredila im da uđu u vozilo, a on je seo na prvo sedište dok je na ruci držao radio vezu kojom je očigledno komunicirao sa ljudima koji su se nalazili u džipu, gde im je naredio da krenu za Prištinu. Nakon što su stigli u Prištinu, parkirali su vozilo ispred ulaza Sekretarijata unutrašnjih poslova, na putu koji se spaja sa centrom, i tamo im je osoba koja je bila u vozilu sa njima naredila da stanu tu. Nakon što je parkirao vozilo, pokušao je da vidi gde se nalazi crni džip i primetio da se nije parkirao tu već je nastavio i skrenuo levo ka Ljubljanskoj banci i očigledno ušao iza zgrade Sekretarijata unutrašnjih poslova (SUP). Prema svedoku, osoba koja je bila sa njima u vozilu je uzela sva njihova dokumenta, uključujući i dokumentaciju vozila, i naredila im da idu sa njim u zgradu SUP-a, gde im je unutar ulaza naredio da sačekaju kod obezbeđenja, dok se on udaljio. Dodaje da su tu ostali dugo čekajući i da je u jednom trenutku primetio da se na suprotnoj strani nalaze vrata koja su bila povezana sa parkingom iza SUP-a, a pošto ga je zanimalo šta se desilo sa doktorom, upitao je policajca koji je čuvao stražu kod tih vrata da li može da koristi toalet, a nakon što mu je dozvoljeno, otišao je i pošto su vrata bila poluotvorena, pogledao je u tom pravcu i primetio da crni džip u kome su stavili dr. Hafir Shala bio parkiran blizu vrata, čime je došao do zaključka da je dr. Hafir Shala bio u toj zgradi. Ponovo se vratio kod Hetema i tamo su nastavili da čekaju i posle nekog vremena pozvali su svedoka (Shabana) i odveli ga u kancelariju na trećem spratu zgrade SUP-a, dok je Hetem ostao u hodniku i čekao. Dodaje da su ga tamo ispitivali do 03:00 popodne, a u to vreme mu je jedan od dvojice koji su ga ispitivali rekao da uzme dokumenta i ode. Prema svedoku, reč je o istoj osobi koja je ušla u njegovo vozilo i pratila ga od Slatine do Prištine. Dodaje da kada je izašao u hodnik da ide ka liftu, seća se da je dok je bio u hodniku, sa dela istog sprata

gde je bio, ali negde dublje čuo jauke koje je prepoznao kao glas dr. Hafir Shalje, stao je i pitao osobu koja ga je pratila, mogu li da znam šta se dešava sa doktorom, dok mu se isti obratio na srpskom jeziku "Idi kući i gledaj svoja posla", a zatim ga je isti ispratio do ispred zgrade SUP-a i rekao mu da ode. U tom trenutku svedok je krenuo ka mestu gde je parkirao vozilo i kada je otišao tamo video je da ga tamo čeka Hetem. Nakon što je Hetema pitao da li je čuo nešto o doktoru, on je odgovorio da ne, ne zna ništa. Svedok je rekao Hetemu da ostane u blizini i vidi da ne izađe dr. Hafir Shala iz zgrade, jer se nadao da će biti pušten, dok je on otišao u SZLPS da prijavi slučaj i zatraži pomoć, jer je bio petak i bio je zabrinut da će, ako ostane u pritvoru tokom vikenda, biti maltretiran još više.

Svedok Xhemajl Alushani je u svojoj izjavi datoj 03.09.2003. godine policijskim službenicima UNMIK-a naveo; 8. januara 1999. godine vozio je automobil sa svojim prijateljima Hysni Murseli i Agim Sylu i kada su stigli do sela Magure u Lipljanu, zaustavili su ih naoružana lica koji su ih uhapsili, pretukli i odveli u selo Goleš, a zatim su prebačeni u Prištinu. U Prištini, su ih ljudi koji su ih uhapsili, odveli u kancelariju MUP-a (Služba unutrašnje bezbednosti). Dodaje da ih nisu strpali u zatvor, već su ih držali u kancelarijama inspektora Slaviše Filića. Slaviša Filić i još neki ljudi su ih ispitivali i sve vreme maltretirali, a kao posledica ovog maltretiranja i dalje ima tragove posekotina po nogama i udarca po licu i telu. Svedok je dalje naveo da je za to vreme dok ga je Slaviša Filić ispitivao i maltretirao, hteo da ga uplaši rekavši mu "da može i njemu da uradi ono što je uradio dr. Hafir Shala, inače mu ne bi vredelo da kaže sebi da je inspektor.

Svedok Isuf Shala je u svojoj izjavi datoj policiji 07.02.2008. godine naveo da je njegov sin uzet 10. aprila 1998. godine u 10 časova. Dodaje da je otišao u policijsku stanicu u Glogovcu i u Prištinu 13. aprila 1998. godine. U stanici su mu rekli da je Hafir na trećem spratu. U međuvremenu, tamo je sreo regionalnog šefa Prištine. Policajac po prezimenu Bajraktarović koji je poznavao Shabana, telefonirao je u mom prisustvu da sazna nešto o Hafiru, ali mu je rekao da nije mogao da obezbedi nikakvu informaciju. Otišao je u Glogovac i Kosovo Polje, ali bez ikakvih rezultata. Čuo je glasine da su dvojica policajaca Slaviša i Sefer odveli Hafira pre nego što su ga prebacili na nedelju dana u policijsku stanicu u Prištini. Tri meseca kasnije, TV kanal DW je objavio vest da je Hafir Shalja viđen živ, ali ne zna kada i gde je viđen živ, ali prema njegovim rečima, ljudi iz sela su otišli da mu čestitaju na ovoj vesti.

Svedokinja Shukrije Shala je u svojoj izjavi datoj 13.02.2008. godine policijskim službenicima UNMIK-a navela da; čula da je njen muž proveo nedelju dana u policijskoj stanici u Prištini, nakon što je istog uhapsila srpska policija, i posle tog perioda nisu imali druge informacije, ali da je prijatelj njihove porodice po imenu

Hysen Bequku iz Glogovca, poslao jednu osobu po imenu Isa Bunjaku u policijsku stanicu u Prištini da proveri stanje njenog muža. Isa je sreo Hafira u policijskoj stanici. Prema informacijama koje je Hysni dobio od svog prijatelja, njen suprug je bio lošeg zdravlja i umoran. Isa je, prema svedokinji, dao ovu informaciju Hysniju da je njen muž sada na sigurnom mestu i da ga više niko neće zlostavljati. Dodaje da lično ne poznaje Isu ni Hysni Bequku, ali ih poznaju članovi njene porodice.

Dok je u izjavi datoj 21.08.2019. godine Specijalnom tužilaštvu ista, između ostalog, navela da; u vezi sa slučajem njenog muža, kada je krenuo za Prištinu, isti je njoj rekao o tom putovanju, i rekao joj da će sutra putovati za Prištinu zajedno sa Shabanom Nezirijem i Hetemom Sinanijem. Ona ga je pitala da li oni znaju da će da putujete, on je odgovorio da, obavešteni pre nedelju dana. Svedokinja je dalje dodala da je prema informacijama koje ima, kako su joj rekli, dr. Hafir je zaustavljen oko 08:00 časova ujutru u Slatini, a nakon što su ga dovezli u Prištinu, Shaban i Hetem čekali su oko pet sati ispred policijske stanice, odakle je izašao policajac i pitao ih šta čekaju, a oni su odgovorili da čekaju doktora, a policajac im je rekao da možete da idete, jer doktor sada neće biti pušten. Zatim su se vratili iz Prištine oko 06:00 uveče, došli su u kuću svedokinje (Shukrije) i obavestili je da je dr. Hafir uhapšen i zadržan u policijskoj stanici u Prištini. Prema rečima svedokinje, pošto je bio petak, nadali su se da će biti pušten u ponedeljak, ali to se nije desilo, a onda kada nije pušten u ponedeljak, zainteresovali su se i poslali svog prijatelja Hazir Berisha, koji je sada pali borac, poslali su ga kod Hysni Bequku iz Glogovca (sada pokojnog), koji je rekao da je otišao i razgovarao sa Isa Bunjaku u policijskoj stanici u Glogovcu, a isti je otišao u Prištinu i po njemu je video dr. Hafira i rekao je da je bio maltretiran i veoma umoran, ali od sada neće smeti da ga maltretiraju, i to se dogodilo u prvoj nedelji nakon hapšenja. Seća se da joj je Shaban Neziri rekao da je na dan hapšenja, dok je bio u policijskoj stanici, čuo jauke dr. Hafira, za koji kaže da je siguran da je bio njegov vrisak. Nakon toga, njihova porodica je angažovala advokate Bajram Kelmendi, Destan Rukiq i Fazli Balaj da se raspitaju o sudbini njenog supruga. U početku adv. Destanu Rukiqiju je rečeno da je dr. Hafira Shalu odveo Fadil Syleviq zajedno sa još jednom osobom po imenu Hamdi, čijeg prezimena se ne seća, ali je, nažalost, isti kasnije promenio ovu izjavu.

Svedoci Sedat Shala i Fisnik Thaqi, u svojim izjavama datim 09.05.2007. godine policijskim službenicima UNMIK-a, Jedinice za ratne zločine, između ostalog, navode da su: 10. aprila 1998. godine Shaban Neziri i Hetem Sinani iz Glogovca otišli u selo Krajkovo, kod kuće dr. Hafir Shale i pozvali su ga da ide sa njima u Prištinu, u Udruženje "Majka Tereza", sa ciljem da nabave lekove za ambulantu u Glogovcu gde su u to vreme radili. Prema svedoku, sva trojica su otišla privatnim vozilom Shabana Nezirija iz sela Krajkovo u Prištinu. Tokom putovanja, Shaban je rekao da je zaboravio

nešto kod kuće i da treba da stane da uzme, a kada su se približili kući, isti je stao i ušao u svoju kuću na pet minuta. Posle pet minuta isti je izašao iz kuće i krenuli su u pravcu Prištine. Tokom putovanja, na raskrsnici Slatine, vozilo kojim je upravljao Shaban Neziri zaustavila je srpska policija, u kom slučaju je policija odvela Hafira i strpala ga u crni džip i poslala u policijsku stanicu u centru Prištine, dok je srpska policija naredila Shabanu i Hetemu da ih svojim vozilom prate do tadašnje policijske stanice (92) u Prištini. Po dolasku u policijsku stanicu u Prištini, Hafira Shalu je ista osoba uvela sa zadnjeg ulaza u stanicu, dok su Shabana i Hetema u stanicu uveli sa glavnog ulaza. Nakon deset minuta zadržavanja, Shabana i Hetema pustila je srpska policija, dok su Hafira zadržali srpski policajci u stanici. Prema rečima Hetema i Shabana, dr. Hafir Shala je pretučen i fizički zlostavljan. Prilikom hapšenja dr. Fadil Shala, prisutan je bio i policajac Fadil Syleviqi, koji je i sada pripadnik Kosovske policijske službe. Prema svedoku, u vreme hapšenja dr. Hafir Shala, Lufti Ajazi, je bio zamenik šefa državne bezbednosti za tajne poslove u Prištini, dok je živeo u Glogovcu. Prema svedoku, osumnjičeni u ovom slučaju su Shaban Neziri koji živi u Glogovcu i Hetem Sinani iz sela Nekovc, O. Glogovac, koji sada živi u Londonu i koji su bili svedoci ovog slučaja.

Svedok Hysni Bequku je u svojoj izjavi datoj 17.03.2008. godine policijskim službenicima UNMIK-a naveo da; isti je čuo iz glasina o Hafiru Shali da je uhapšen na raskrsnici Slatine 1998. godine, pre rata. Zbog dobrih odnosa sa porodicom Hafira Shale, zamolio je Isa Bunjaku, svog prijatelja koji je u to vreme radio kao viši inspektor u policijskoj stanici u Glogovcu, da mu učini uslugu da pita za sudbinu Hafira Shale. Dodaje da je želeo da zna za njegovu sudbinu jer je osećao bol za njegovu porodicu. Isa Bunjaku je, prema svedoku, otišao u Prištinu, ali ne znam gde je otišao (stanicu, pritvorski centar ili bolnicu) da se sastane. Isa Bunjaku mu je rekao da je on (Hafir Shala) dobrog zdravlja, ali da neće odmah biti pušten. Dodaje da je za dr. Hafir Shala nema mnogo informacija. Za Isa Bunjaku kaže da je u novinama vidio da je umro posle rata i da su njegovo telo sahranili članovi njegove porodice.

Svedokinja Zahrije Podrimqaku je u izjavi datoj 13.02.2008. godine policijskim službenicima UNMIK-a navela da; da je poznavala Hafira Shalu pošto je radio kao lekar u udruženju „Majka Tereza“ i da su sa njim imali dobru saradnju. U to vreme, aprila 1998. godine, u kući Shabana Nezirija nalazio se Savet za zaštitu ljudskih prava i sloboda, i to je bio razlog što je ona bila prisutna u toj kući radeći za Udruženje. Tog dana Shaban je bio sa Hafir Shala i planirali su da odu u Prištinu i da na putu pakupe i Hetem Sinanija. Prema rečima svedokinje, osim Shabana i Hetema, niko drugi nije znao za taj put i da su putovali Šabanovim automobilom. Prema rečima svedokinje, Shaban i Hafir su se vratili, Hafir je ostao u vozilo dok je Shaban ušao u kuću, ali ne zna koga je pozvao, jer je tokom tog poziva ostala napolju, možda oko 10 minuta.

Svedokinja je izjavila da ne zna koga je Shaban zvao, ali je prema njenim rečima ovaj poziv bio veoma sumnjiv. Dodaje da ne vidi razlog za hapšenje doktora jer u vozilu nisu imali lekove. Nakon hapšenja, Hetem je svedokinji ispričao događaj, da su policajci svojim kolima odvezli samo doktora u policijsku stanicu, dok su se u njihovom autu pridružila dva policajca Shabanu i Hetemu, a prema rečima svedokinje, ovo joj je izgledalo kao zaseda. Dodaje da Shabanu nikada nije verovala jer je on mogao da poznaje policajce. Ponekad bi išao u policijsku stanicu bez ikakvog razloga, dok smo se svi plašili da izađemo napolje zbog snajpera i policajaca. Svedokinja je dalje dodala da je jednom imala raspravu sa Shabanom, jer je prema njenim rečima Shaban bio ljubomoran i ljut na Hafira, rekavši da se on ponaša kao šef.

Dok je u izjavi datoj PSRK-u od 20.08.2019. godine, svedokinja Zahrie Podrimqaku - Subashi, između ostalog, navela da; poznaje Hafir Shala, jer je u to vreme radila u Savetu za zaštitu ljudskih prava i sloboda i bila član tog Saveta, dok je dr. Hafir radio u H.U. "Majka Tereza" i bio je član Saveta SZLPS-a, za selo Krajkovo. Takođe, bio je i predsednik Udruženja političkih zatvorenika O-Glogovac. Što se tiče slučaja nestanka dr. Hafir Shala, svedokinja je navela da je tog dana bilo jutro, bili su u kancelariji SZLPS-a i poslednji put se pozdravili tamo i krenuo je za Prištinu, gde je morao da nabavi lekove za potrebe Vojne bolnice u s. Likovce. Iz kancelarije je pošao sa Shabanom Nezirijem iz s. Krajkovo i Hetemom Sinanijem iz Glogovca koji su otišli vozilom Shabana Nezirija. Dodaje da je saznala da je dr. Hafir Shala uhapšen, tek nakon povratka Shabana Nezirija i Hetema Sinanija koji su im rekli o hapšenju doktora.

Svedok Hetem Sinani je u svojoj izjavi datoj 09.07.2010. godine pred policijskim službenicima EULEKS-a naveo da; dana 10.04.1998.godine u 07:00 časova ujutro otišao na posao, dok je oko pola sata kasnije došao i dr. Hafir Shala iz Krajkova, gde je živeo. Došao je sa Shabanom Nezirijem, sa kojim je putovao u Shabanovim kolima. Dr. Hafir Shala mu je rekao da treba da odu da pošalju izveštaje o radu i zahteve Humanitarnom udruženju "Majka Tereza" u Prištini i da će ih Shaban svojim kolima odvesti do Prištine. Kada su stigli do Slatine, zaustavila ih je policija, gde je, prema svedoku, na raskrsnici za aerodrom bilo parkirano policijsko vozilo, zatim su svima rekli da izađu iz vozila i tražili lične karte, a Shabanu su tražili i vozačku dozvolu. Policajci su njih trojicu pitali kuda idu, a svedok je policajcu rekao da idu u Prištinu, u glavnu kancelariju Udruženja "Majka Tereza", kao i da vidi njegovog sina koji studira u univezitetu. Prema rečima svedoka, dr. Hafir Shala je rekao policajcu da ima dosije sa izveštajima koje je slao glavnoj kancelariji Udruženja „Majka Tereza“. Policajci su im uzeli podatke i vratili dokumenta, a dok se to dešavalo, svedok je primetio crni džip parkiran malo dalje od puta, sa leve strane puta, aerodroma. Prema svedoku, tri civila su stajala blizu džipa, ali ne tik do njega. Trojica muškaraca koja su

stajala oko džipa došla su do vozila i napali su trojicu, sve dok nisu ušli u vozilo. Jedna od tri osobe rekla je dr. Hafir Shala da izađe iz auta. Jedan od muškaraca je primetio dosije na prednjem sedištu i upitao ga šta je to, dok je dr. Hafir Shala odgovorio da sadrži izveštaje koji se šalju glavnoj kancelariji Udruženja "Majka Tereza" u Prištini. Jedan od muškaraca je pogledao dosije i uzeo ga, a zatim pokazao prstom na džip i naredio dr. Hafira da ode kod džipa. Prema svedoku, jedan od tih osoba mu je rekao da sedne na zadnje sedišta Shabanovog vozila. On je takođe, naredio Shabana da vozi do policijske stanice u Prištini. Shaban je počeo voziti i posle nekih 20 minuta, stigli su u Policijsku Stanicu u Prištini, a nakon što su stigli u stanicu, isti je Shabanu rekao da vozilo parkira sa desne strane puta gde se nalazio glavni ulaz Sekretarijata Unutrašnjih Poslova. Osoba koja je bila u kolima sa Shabanom i Hetemom ih je otpratila do čekaonice na recepciji. Posle izvesnog vremena, Shaban je zatražio da ode do zahoda, i kada se vratio rekao mu je da je u redu jer je video da je Džip, bio parkiran u unutrašnjem dvorištu Policijske Stanice. Ovim je svedok podrazumevao, da je Dr. Hafir Shala doveden u policijsku stanicu. Prema svedoku, ispitivanje se nastavilo do 14 časova istog dana, zatim su mu dali ličnu kartu i rekli mu da ide kući. Nakon što je napustio objekat i približio se njegovom vozilu, Shaban mu je potvrdio da isti nije povređen, ali mu je rekao da je čuo glas Dr. Hafira Shabanija kako vrištao od bolova. Dodaje da je nakon toga poručio Shabana, da ode u Savet za Zaštitu Sloboda i Ljudskih Prava i prijavi šta se dogodilo. Dok je svedok čekao na parkingu policijske stanice, jedan od tih osoba koji su odveli Dr. Hafira Shalu u džipu, izišao je sa jednog lokala u blizini mesta gde su parkirali vozilo i obratio mu se vičući „Sinani, šta čekaš?“, dok mu je objašnjavao/pravdao da čeka Dr. Hafira Shalu, ali mu je isti rekao „gubi se“ i da se doktor neće vratiti te noći. On se udalji odatle, ali se ipak zadržao u toj zoni, i kada se Shaban vratio kolima, ispričao mu je ono što mu je ta osoba – policajac rekla, i onda su odmah otišli u Glogovac, ali da od tog dana više nikada nije video Dr. Hafira Shalu.

Svedok Shaban Shala, je u izjavi datoj 07.10.2010. godine policijskim službenicima EULEX-a naveo: da je poznavao Dr. Hafira Shalu jer su zajedno radili u Savetu za Zaštitu Sloboda i Ljudskih Prava na Kosovu, od 1991. godine. Dana 10.04.1998. godine u večernjim satima čuo je da je Dr. Hafir Shala kidnapovan u blizini raskrsnice aerodroma između 8:00 i 09:00 časova ujutru od strane službenika Miloševićevog režima. Navodi da je to čuo od nekoliko prijatelja, ali se ne seća od koga. Uveče je to telefonom potvrdio i Savet za Zaštitu Sloboda i Ljudskih Prava. Kasnije je saznao da je za tokom ispitivanja, Dr. Hafir Shala mučen i pretučen, i kao posledica toga je umreo. Prema rečima svedoka, prilikom kidnapovanja Dr. Hafira Shale bio je prisutan i Shaban Neziri. Dodaje da ga je Shabana Nezirija sreo posle 5-6 meseci u njegovoj kući, gde je jedne noći on otišao koda Shabana oko 23:15 časova, i pitao ga za doktora. Shaban je odgovorio da su ga odveli agenti službe, gde je pretučen u policijskoj stanici

br.1 u Prištinu. Svedok je naveo da ga je Fadila Syleviq prepoznao tokom suđenja Naitu Hasaniju 1997. godine. Koliko se on seća, krajem 1998. godine, tokom kontrole na jednom kontrolnom punktu u selu Trstenik, zaustavljeno je vozilo u kome je bio Fadil Syleviq, a sumnjali su da je ovaj čovek sumnjiv jer je radio za državnu bezbednost. Nakon što je svedok oko 23 časova otišao u selo Terdevce i pitao nekog od vojnika OVK-a, šta se desilo, rečeno mu je da se radi o jednom sumnjivom licu. Prilikom ulaska u prostoriju u kojoj je bio Fadil Syleviq, i kada je Fadil video svedoka, znajući da svedok lično poznaje Fadila, i da zna njegovu biografiju/istoriju, okrenuo se ka njemu, pružio mu ruku i rekao mu da je tvoje mesto u uglu prostorije. Svedok dalje dodaje da je pitao Fadila Syleviq ko je oteo Dr. Hafira Shalu, ali se isti u početku ustručavao da mu odgovori, ali nakon što je svedok stavio ruku na pištolj koji je nosi za pojas, i rekao mu da ću prvi i poslednji put doneti odluku ukoliko ne budeš odgovorio, tada mu je Fadil Syleviq odgovorio rekavši da je Dr. Hafir Shala otet kod Slatine i vođen organima bezbednosti, jer je isti bio prisutan dva puta tokom ispitivanja, te da je isti pretučen i mučen, pominjući dva imena lica koja su tukla doktora, ali se svedok ne seća imena tih dvoje ljudi. Na kraju ga je upitao da li je doktor živ ili su ga ubili, isti je odgovorio da nije živ i da ga je neko drugi ubio.

Svedok Destan Rukiqi, je u izjavi datoj policiji 18.06.2020. godine naveo da je bio angažovan uz punomoć rodbine nestalog Hafira Shale da ga kontaktira, nakon što ga je 10. aprila 1998. godine odvela srpska policija. U početku je otišao u policiju i raspitivao se o tome i da mu policija nije dala nikakve informacije, jednostavno su naveli da čovek ne nalazi u policijskim prostorijama, u policijskoj stanici br.1 centar. Zatim je kontaktirao svedoke Hetema Sinanija i Shabana Neziraja iz Glogovaca koji su bili prisutni, odnosno koji su putovali zajedno sa doktorom u istom vozilu, koje je u selu Slatina zaustavila policija, kojom prilikom je Dr. Hafir Shala odveden i ubačen u crni Džip, i dovezen u Prištinu, u prostorije policijske stanice Centar. Svedok je nastavio svoje svedočenje navodeći da je svedocima Hetemu Sinaniju i Shabanu Neziraj, srpska policija naredili da vozilom prate crni Džip, i isti su se prijavili u policijskoj stanici Centar. Kako su ova dva svedoka navela, u trenutku ulaska unutra, čuli su glas, usklrike/jauku doktora koji je, prema njihovim rečima, bivao mučen u prostorijama policijske stanice, odnosno Sekretarijata Unutrašnjih Poslova. Nakon što su ova dva svedoka saslušana od strane policije, pušteni su na slobodu, ali se više nisu sreli sa Dr. Hafirom Shalom, i po njima isti više nije napustio policijsku stanicu. Na osnovu ove informacije koju je svedok dobio od dva očevica, a nakon što svedok nije uspeo dobiti nikakvu informaciju u vezi sa Dr. Hafirom Shalom, isti u svojstvu branioca, obratio se Ministarstvu Unutrašnjih Poslova, Tužilaštvu i svim drugim nivoima sa zahtevom da se preduzmu konkretne mere kako bi se saznalo gde se nalazi Dr. Hafir Shala, koga su odvela službena lica Ministarstva Unutrašnjih Poslova Srbije. Svedok je naveo da su s tim u vezi, nakon obaveštavanja Saveta za Zaštitu Ljudskih

Prava i Sloboda, (KMLDNj) i drugih organizacija za zaštitu ljudskih prava, kao i medija i nakon što je ovaj slučaj objavljen preko njega, koliko se seća, sutradan su otišli u njegovu kancelariju u svojstvu policijskih istražitelja Fadil Syleviq i koliko se seća još jedan istražitelja sa prezimenom Pašić i pitali ga odakle mu informacije koje je objavio. Dodaje da je informacije o otmici Dr. Hafira Shale dobio od njegovih saputnika Shabana Neziraja i Hetema Sinanija koji su kritičnog dana istim vozilom putovali od Glogovaca ka Prištini. Takođe, svedok je naveo da su ovi službenici zatražili od njega da im omogući kontakt sa ta dva gore pomenuta svedoka, gde je nakon kontakta sa dvojicom svedoka Shabanom Nezirajem i Hetemom Sianijem omogućio sastanak u svojoj advokatskoj kancelariji, koja se u to vreme nalazila u naselju „Qafa“ (vrat). Dodaje da su u njegovoj advokatskoj kancelariji, određenog dana, datuma kojeg se ne seća, došli u svojstvu istražitelja Fadila Syleviq i osoba Pešić i svedoci Shabana Neziraja i Hetema Siananija. Istražitelji su u njegovom prisustvu razgovarali sa svedocima koji su detaljno ispričali o mestu, vremenu i načinu kidnapovanja Dr. Hafira Shale. Fadil Syleviq i drugo lice Pešić rekli su mu da će istražiti ovaj slučaj i videti šta se desilo, jer on i još uvek nemaju informacije o ovom slučaju.

Svedok Selman Kadriu je u izjavi koju je dao tužilaštvu 13.01.2020. godine naveo da ga je 1993. godine uhapsio tadašnji srpski državni režim, prolazeći kroz strašnu fazu istrage, Držeći ga 6 meseci tokom istraga, gde je svakog dana ispitivan i odvlačen u kancelarije Državne bezbednosti na četvrtom spratu. Prema rečima svedoka, u ovom periodu postojalo je još nekoliko albanskih grupa nad kojima su primenjivani ovi postupci/procedure, kao što su Ministarstvo Unutrašnjih Poslova, Ministarstvo Odbrane, „Grupa 19“, gde je bio Shemsi Veseli i drugi. Dodaje da je po završetku ove faze osuđen na 5 godina zatvora, koji je služio u zatvoru Dubrava i da se tamo upoznao sa svim albanskim zatvorenicima. Prilikom prvog hapšenja 1993. godine, istom su od strane Državne Bezbednosti oduzeta su vozila Audi 100 turbo 4, Mercedes 200 diesel, BMW (bertone), koja su uredno kupljena u Švajcarskoj. Dodaje da je „BMW (bertone)“ bio jedino takvo vozilo na Kosovu, što znači da je primećen svaki njegov pokret u gradu, i kao takav, sreo ga je više desetina puta kako se kreće po gradu - Prištini, a u nekim slučajevima ga je čak i pratio da bi se uverio ko upravlja njime. Čak šta više, jednom prilikom, mu se ispred prečio ispred njegovog vozila i zaustavio ga, gde je video da je vozač lice po imenu Slaviša Filić, koji je bio oficir Spske Državne Bezbednosti, kojeg kaže da ga je poznavao, jer ga je isti od prvog hapšenja, i tokom cele faze koju je opisao, ispitivao i mučio, čak i koristeći i predmet elektrošoka, znake i posledice od kojih i dan danas pati, i tom prilikom svedok je pitao Slavišu s kakvim to pravom ti koristiš moje vozilo, koji mu je rekao da „ukoliko mi se još jednom ispred prečiš, ili te budem video u mojoj blizini, streljaću te“, a istovremeno izgovorivši ove reči izvadio je pištolj i držao ga u ruci. Za Slavišu Filića, svedok je rekao da je ova

osoba sve vreme dok je on bio pod istragom primenjivala torturu nad njim, a da se bavio i sa svim ostalim albanskim zatvorenicima. Prema rečima svedoka, Slaviša Filić je bio visok 1,90 cm, bio je rukometaš na Univerzitetu u Prištini, a da je njegov brat u to vreme radio u MUP-u u Medveđi, takođe koliko je svedok upoznat za vreme rata UÇPMB-a, Slaviša je Filić operisao u Bujanovcu. Dodaje da je poslednja godina kada ga je Slaviša Filić video bila 1998. godine, u vreme kada je svedok uhapšen i Slaviša ga je u to vreme odveo i odveo u svoju kancelariju gde ga je pretukao i maltretirao i takođe ga držao vezanog za zid 13 uzastopnih dana u ćeliju br.1 u prištinskom zatvoru. O nestanku Dr. Hafira Shale je naveo da je prvi put čuo u vreme kada ga je ispitivao UNMIK, kojom je prilikom bio upitan za vozilo "BMV Daihatsu", o kojem je što je gore objasnio, a predočene su mu i neke fotografije tog vozila, gde je odmah uspeo da identifikuje svoje vozilo. Svedok je rekao i da je čuo da je doktor Hafir Shala otet ovim vozilom, i ovom prilikom je svedočio i objasnio da je ovo vozilo otkada mu je oduzeto sve vreme koristio Slaviša Filić.

Dok u izjavi datoj 30.07.2003. godine pred policijskim službenicima UNMIK-a, izjavio je da je; u martu 1994. godine, njegova kuća bila opkoljena policijom i da je bio uhapšen, pretučen i opljačkan. Za to vreme bio je poznat kao jedan od najbogatijih u tom naselju, dodajući da je policija odnela gotovo sve iz njegovog doma, uključujući i njegova tri vozila, crni „Audi 100 turbo“, beli „Mercedes 200“, i crni Džip „BMW Bertone“, Dodaje da je poznavao tu trojicu policajaca koji su bili u njegovoj kući i koji su ga uhapsili, a prema njegovim rečima ti policajci su bili Slaviša Filić, Xhafer Beiqi i još jedan koga su zvali „Major“. Kada je pušten na slobodu u avgustu 1996. godine, počeo je da traži svoje vozilo koje mu je policija oduzela, i shvatio je da srpski policajac Slaviša Filić ima njegov crni Džip, Svedok navodi da ga je video njega kako vozi taj Džip, a kada ga je posetio u njegovoj kancelariji i zamolio ga da mu ga vrati, bio je veoma arogantan i kada je tražio svoje vozilo, isti je svedoka pretukao u svojoj kancelariji. Prema rečima svedoka, Slaviša Filić mu je zapretio da će zaboraviti ove batine šta će mu raditi ukoliko i ubuduće bude nastavi da traži svoje vozilo. Svedok dodaje da je ponovo video Slavišu kako vozi crni Džip, napomenuo je da je na Džipu koristio razne registarske tablice, ali dodaje da je ponovo uspeo identifikovati svoje vozilo jer je u to vreme u Prištini bio samo jedno vozilo ovog tipa, nakon čega je svedok zatražio pomoć srpskog advokata Živojina Jokanovića kako bi vratio vozilo, ali se ništa nije desilo. Dodaje da su je poznavao Slaviša Filić i Xhafera Beiqi jer kada je bio u zatvoru duže od dve godine, tamo su uvek dovodili političke zatvorenike, gde je sa njim u sobi bio politički zatvorenik Bilal Syla, a on mu je rekao da je dobro poznavao Slavišu Filića, jer su i ranije živeli na istom naselju/mestu.

Svedok Fadil Sylal¹ je u svojim izjavama datim policiji 18.02.2010. godine i Specijalnom Tužilaštvu 08.01.2020. godine, između ostalog, naveo da se u vezi sa ovim slučajem ne seća tačnog datuma i meseca, ali se seća da je njega i jednog njegovog kolegu po imenu Pešić Milić, bivši načelnik uprave zadužio pismom u kojem je opisao nestanak Dr. Hafira Shale, o čemu se advokat Destan Rukiqi obratio Ministarstvu Pravde u Beogradu. Ovo pismo stiglo je iz Ministarstva pravde Srbije u našem odeljenju, sa zahtevom da se istražuju i obelodane navodi advokata Destana Rukuqija, da je Dr. Hafir Shala kidnapovan i zagubio/nestao od strane policije. Dodaje da su ovo pismo dobili jer su tog dana isti bili dežurni, po nedeljnom raspored, a čim su dobili pismo, on je sa kolegom otišao u kancelariju advokata Destana Rukiqija, koji je tada bio u kompleksu "Qafa" (Vrat), kako bi dobili dodatne informacije o navodima advokata da je policija kidnapovala Dr. Shalu, i da se ne zna gde je on sada. U prvom kontaktu sa Adv. Destanom Rukiqijem, isti je obavestio istražitelje da su zajedno sa Dr. Hafirom Shalom bila su još dva građanina koji bi se mogli uzeti kao svedoci kako bi objasnili način kidnapovanja, mesto kidnapovanja i ljude koji su ga kidnapovali. Nakon što su kontaktirali dvojicu građana u kancelariji advokata Destana Rukiqija, objasnili su da su ih neki civilni inspektori zajedno sa policijskom patrolom zaustavili na raskrsnici puta Slatina - Priština - Aerodrom, i da su ih svu trojicu tamo uhapsili, a zatim doveli u zgradu Državne Bezbednosti, koja se nalazila u bivšoj „Kragujevačkoj“ ulici, zgradi pored bivšeg prištinskog zatvora. Prema izjavama svedoka, oni su uvedeni sa parkinga zgrade iza zgrade Državne Bezbednosti i čim su ušli razdvojeni su u određenim kancelarijama, gde su svedoci čuli glasove i jauke od premlaćivanja i mučenja koje su vršili u jednoj od kancelarija nad Dr. Hafirom Shala. Zatim, prema izjavama svedoka, Shabani i druga osoba imenu Hetem Sinani su pušteni na glavna vrata na ulici, i da od tog trenutka nije poznato šta se desilo sa Dr. Hafirom Shalom. Svedocima je dat i opis vozila kojim su bivši službenici Državne Bezbednosti kidnapovali Dr. Hafira Shalu. Ovi su bez sumnje tu na licu mesta zaključili da su pripadnici Državne Bezbednosti oteli—kidnapovali Dr. Hafira Shalu, i oni su to zasnovali na osnovi zgrade i mesta gde je on dovedena. Takođe, na osnovu opisa svedoka, oni su nesumnjivo utvrdili i verifikovali da je jedan od otmičara bio Slaviša Filić, inspektor Državne Bezbednosti, što je utvrđeno opisom osobe, odećom i opisom vozila koji je korišćeno za otmicu/kidnapovanje. Čak se svedok Shaban Neziri, odlučno i sa punim uverenjem, izjasnio da je među 100 ljudi u stanju da prepozna inspektora Slavišu Filića. Svedok Fadil Sylal je dalje izjavio da lično nije poznavao i nije imao kontakta sa Slavišom Filićem, već da ju istog poznavao samo iz viđenja, i da je znao da radi u Državnoj Bezbednosti.

¹Svedok je preminuo 15.01.2021. godine, o čemu svedoči izvod iz matične knjige umrlih sa pozivom na broj 19/2021RV/19001 od 05.03.2023. godine izdat od strane nadležnog organa. Stoga predlažemo da se ista izjava pročita u postupku izvođenja dokaza i uzme kao direktan dokaz, u skladu sa članom.335 st.1 pod stav 1.1, ZKPRK-a.

Sažetak materijalnih izveštaja;

U okviru proceduralnih radnji koje je ovo tužilaštvo preduzelo u vezi sa prikupljanjem dokaza i informacija radi jasnijeg razjašnjenja ove krivične stvari, postoje i izveštaji kao što su;

- Nalog za oglašavanje osobe u potrazi za okrivljenog sa brojem predmeta PPPS. Br. 63/19, od 24.01.2023. godine;
- Zahtev za izdavanje naloga za oglašavanje osobe u potrazi sa brojem predmeta PPS. Br. 330/09, od 20.01.2023. godine, za okrivljenog Slavišu Filića;
- Informativni izveštaj u vezi sa obezbeđivanjem informacija u vezi sa adresom prebivališta tuženog Slaviše Filića, broj predmeta 06/-01/KL-25/2021, od 10.02.2021. godine;
- Produženje naloga za hapšenje od 24.02.2021. godine izdatog od strane Osnovnog Suda u Prištini protiv okrivljenog Slaviše Filića;
- Zahtev Specijalnog Tužilaštva za produženje naloga za hapšenje od 18.02.2021. godine;
- Nalog za hapšenje sa brojem predmeta PPPS.63/19 od 03.02.2023. godine, izdatog od strane Osnovnog Suda u Prištini - Posebno Odeljenje;
- Zahtev Osnovnog Suda u Prištini - Posebno odeljenje, za izdavanje Međunarodne Poternice, od 26.02.2021. godine.
- Lokalna poternica, od 26.02.2021. godine, izdat od strane Osnovnog Suda u Prištini - Posebno odeljenje, protiv okrivljenog Slaviše Filića.
- Zahtev Specijalnog Tužilaštva za izdavanje Lokalne poternice i Međunarodne Poternice, od 19.02.2021. godine
- Zahtev Specijalnog Tužilaštva za izdavanje naloga za hapšenje od 28.01.2023. godine;

IZJAVE OKRIVLJENOG;

Okrivljeni je, uprkos tome činjenici da su ga policija i tužilaštvo nekoliko puta pozivali da se izjasni u vezi sa sumnjama koje mu se stavljaju na teret, u vezi sa izvršenjem krivičnog dela po ovoj optužnici, isti do ove faze postupka postao nedostižan organima krivičnog gonjenja.

Važeći zakon koji se primenjuje u konkretnom slučaju;

Član 3 KPRK se odnosi na situaciju kada se primenjuje najpovoljniji zakon za okrivljenog i utvrdio je da (1) se na izvršioca primenjuje zakon koji je bio na snazi u vreme izvršenja krivičnog dela, (2) u slučaju promene važećeg zakona pre izricanja konačne odluke, onda se nad izvršiocom primenjuje zakon koji je povoljniji.

Da bi se utvrdilo koji je najpovoljniji zakon za okrivljenog u konkretnom slučaju, Državni tužilac je uzeo u obzir sudsku praksu Vrhovnog Suda Kosova. Presudu Pml.br.138/2021 od 05.05.2021. godine, u predmetu osuđenog Darka Tasića, Vrhovni sud je utvrdio da, citiram: „... za sva krivična dela ratnih zločina i druga krivična dela učinjena do 27.oktobra 2020. godine, za koja se primenjuje Krivični Zakon Jugoslavije ...“.

Stoga je Državni tužilac odlučio da optuženog optuži za krivično delo definisano članom 142 KZ SFRJ-a, primenom člana 3 st. 2 KZRK-a. Takođe, ovo krivično delo i dalje je kažnjivo shodno članovima 153-156 KZRK-a.

Pravni status;

Članom 142 Krivičnog zakonika SFRJ definisano je nekoliko elemenata koji čine lik krivičnog dela ratnog zločina protiv civilnog stanovništva.

U kontekstu subjekta koji može biti izvršilac ovog krivičnog dela, odredba ovog člana počinje tekstem, „ *Ko god kršeći...* “. To znači da počinitelj ovog zločina može biti svako fizičko lice. Državni tužilac smatra da je, uzimajući u obzir prirodu krivičnog dela ratnog zločina, zakonodavac utvrdio da nije neophodno da počinitelj bude pripadnik bilo koje vojne, paravojne ili druge formacije. Ovaj pravni stav je dao i Vrhovni sud Kosova u predmetu sa brojem Pml.br.351/219 od 26.12.2019. godine.

Dalje, kao element krivičnog dela iz člana 142 predviđeno je i **kršenje pravila međunarodnog prava** za vreme rata, oružanog sukoba ili okupacije. U ovom slučaju, sudska praksa Međunarodnog Suda za bivšu Jugoslaviju i Vrhovnog Suda Kosova potvrdila je činjenicu da je u periodu od 1998. do marta 1999. godine došlo do oružanog sukoba/konflikta, a od 24. marta 1999. do 11. juna 1999. godine je bilo rata u pravnom smislu ovog izraza/pojma.

Stoga su tokom perioda važnog za ovu optužnicu, na snazi su bila pravila međunarodnog prava utvrđena u četiri (4) Ženevske Konvencije iz 1949. godine i njenim protokolima. Protokol -II- iz 1977. godine definiše pravila međunarodnog prava za zaštitu civila u ne-međunarodnim oružanim sukobima tako da u članu 4. stav 2. izričito zabranjuje – slovo (c) - uzimanje talaca i slovo (e) – ugrožavanje dostojanstva pojedinca, posebno ponižavajuće i degradirajuće postupanje, itd. Što se tiče definicije pojma „uzimanje talaca”, koja je predmet ove optužnice, međunarodna i lokalna sudska praksa ne pruža specifičnu definiciju.

Međutim, postoji opšte mišljenje da uzimanje talaca podrazumeva lica koja su u rukama suprotne strane u sukobu ili njihovog agenta, sa ili bez njihove volje, čija sloboda, telesni integritet i život zavise od izvršenja naređenja koja su im data.

Ova pravila, koja je ratifikovala bivša Jugoslavija, uspostavila su zaštitne mere za civilno stanovništvo u vreme sukoba i rata, čije kršenje predstavlja element bilo kog krivičnog dela protiv čovečnosti i međunarodnog prava utvrđenog u Poglavlju XVI, članovima 141-156, KZ SFRJ-a.

Odredbom člana 142 Kodeksa SFRJ u odgovarajućem delu propisano je sledeće:

*Svako ko, kršeći pravila međunarodnog prava koja su na snazi u vreme rata, oružanog sukoba ili okupacije, **naredi** da civilno stanovništvo bude podvrgnuto [...] uzimanju ljudi za taoce, [...] ili ko **izvrši** jedno od pomenutih akata [...].*

Državni tužilac smatra da su ovim članom predviđena dva (2) načina izvršenja. Prvi uslov se odnosi na slučajeve kada neko **naredi** izvršenje dela, a drugi uslov je kada ga neko **izvrši**. U konkretnom slučaju **okrivljeni je izvršio** jedno od krivičnih dela navedenih u članu 142. Istragom je utvrđeno da je okrivljeni izvršio krivično delo „uzimanje ljudi za taoce”, što je jedno od krivičnih dela navedenih u gore navedenom članu 142. Materijalni dokazi dokazuju da je okrivljeni oteo žrtvu Hafira Shalu, koji je zajedno sa još dve osobe vozio prema Prištini, pod pretnjom oružjem, fizičkim i psihičkim zlostavljanjem.

Dalje, u pogledu lika krivičnog dela iz člana 142 KZ SFRJ-a, lokalna i međunarodna sudska praksa razvila je široko i detaljno tumačenje. S tim u vezi, Apelacioni Sud sa presudom broj PAKR. br. 1121/12 od 25.09.2018. godine, potvrđen od strane Vrhovnog Suda Kosova, presudom PML. br.125/2014 od 08.07.2014. godine, definisao je pravni standard koji čini lik krivičnog dela iz člana 142 KZ SFRJ-a. Sud naglašava da, citiram : “

Da bi se utvrdilo da li postupci optuženog predstavljaju ratni zločin, moraju se uzeti u obzir sledeći elementi:

- a) da li je bio u toku **oružanih sukoba** na Kosovu datuma ili oko datuma ...
- b) koje su bile **važeće norme** koje su upravljale tadašnjim kontinuiranim oružanim sukobom,
- c) da li je sukob bio **međunarodne** ili **ne-međunarodne** prirode,
- d) da li su **žrtve bile zaštićene međunarodnim pravom?**
- e) da li **postojala veza između oružanog sukoba i krivičnog dela?**

Državni tužilac smatra da u ovom predmetu svi materijalni dokazi dokazuju da su elementi figure gore navedenog krivičnog dela ispunjeni jer:

Prvo, u pogledu toga da li je došlo do oružanog sukoba u vremenskom periodu koji je predmet ove optužnice, Državni tužilac smatra da nema sumnje da je u to vreme na Kosovu došlo do oružanog sukoba u periodu od 1998 - jun 1999. godine. Ovo je utvrđeno sudskom praksom Međunarodnog Suda Pravde protiv Jugoslavije u predmetu *Milutinović i dr.* Stoga nije sporno da je u tom vremenskom periodu došlo do oružanog sukoba koji je predmet ovog krivičnog postupka.

Drugo, u vezi sa važećim normama, smatramo da je sada sudska praksa MSPJ-a i SS-a Kosova dokazala činjenicu da su u takvim slučajevima primenjivani Krivični Zakonik SFRJ i pravila međunarodnog prava. Sa presudom pod brojem Pml.br.138/2021 od 05.05.2021. godine, Vrhovni sud je utvrdio da je važeći zakon Krivični Zakonik Jugoslavije.

Treće, u pogledu prirode sukoba, Državni tužilac smatra da je sudska praksa Međunarodnog Suda Pravde protiv Jugoslavije u predmetu *Milutinović i dr., Sreten Lukić i dr.* i Sudska praksa Vrhovnog Suda Kosova u predmetu *Selim Krasnići i dr., Latif Gaši i dr.*, već su potvrdili činjenicu da je na teritoriji Kosova, počev od/ili oko februara 1998. godine do 24. marta 1999. godine, došlo do oružanog sukoba ne-međunarodnog karaktera između pripadnika OVK (UCK) i vojnih i policijskih snaga SFRJ-a i Srbije, dok je od 24. marta 1999. do 20. juna 1999. godine došlo do oružanog sukoba **međunarodnog karaktera** - zbog učešća NATO snaga u sukobu.

Državni tužilac ceni da je gore navedeni pravni standard, utvrđen sudskom praksom Sudova na Kosovu, u vezi sa činjenicom da li krivično delo koje predstavlja ratni zločin, ispunjeno u ovom predmetu. Nesporna je činjenica da je okrivljeni bio svestan da su njegovi postupci bili deo i doprineli izvršenju zločina nad civilnim stanovništvom od strane srpskih snaga nad nesrpskim stanovništvom u Prištini i

okolnim selima. Da je došlo do sistematskog i rasprostranjenog nasilja srpskih snaga svedoči presuda Međunarodnog Suda Pravde protiv Jugoslavije u predmetu *Milutinović i dr.*

Na osnovu navedenog Državni tužilac smatra da su utvrđeni svi subjektivni elementi izvršioca u vezi sa izvršenim krivičnim delom, uključujući njegov umišljaj/nameru, znanje i njegov cilj/svrhu u odnosu na izvršeno krivično delo.

Činjenično stanje;

Državni tužilac je razmotrio sve relevantne materijalno pravne dokaze dostavljene tokom istrage i došao do zaključka da je krivično delo protiv kojeg je podignuta ova optužnica, izvršeno, i da je okrivljeni protiv koga je podignuta ova optužnica izvršilac tog krivičnog dela. O tome svedoče izjave svedoka, policijski izveštaji i zapisnici identifikacije optuženog.

Stoga Državni tužilac ceni da je utvrđeno činjenično stanje opisano u dispozitivu ove optužnice, da je identifikacija okrivljenog tačna i da nema sumnje u vezi njegovog identiteta i da dokazi obezbeđeni/ dostavljeni tokom istrage i opisani u ovoj optužnici potvrđuju dobro osnovanu sumnju da je okrivljeni izvršio krivično delo za koje se tereti.

RAZLOZI ZA PREDLAGANJE BEZBEDNOSNE MERE;

Državni tužilac predlaže da, čim optuženi bude uhapšen, da mu se odredi **pritvoru**, zbog činjenice da uprkos tome što je nekoliko puta bio pozvan da se pojavi pred tužiocem u predmetu radi saslušanja, isti dalje nastavlja da se ne odaziva na pozive policije i tužilaštva za saslušanje.

U vezi sa procenom olakšavajućih i otežavajućih okolnosti, tužilaštvo je prilikom razmatranja i analize utvrdilo da u pogledu olakšavajućih okolnosti nije bilo u mogućnosti da utvrdi nijednu takvu okolnost, budući da je okrivljeni, do ovog trenutka, nedostižan organima gonjenja, a da bi se u suprotnom, da je isti bio prisutan i nakon njegovog saslušanja, isto bi se smatralo kao povoljnim za okrivljenog.

Dok kao otežavajuću okolnost, Tužilaštvo smatra da je krivično delo za koje se okrivljeni Slaviša Filić tereti, izvršeno sa neposrednim umišljajem, stepen krivične odgovornosti u ovom slučaju je visok, postojao je motiv i visok intenzitet za izvršenje ovog krivičnog dela, na taj način što je koristio nasilje, pretnju/ zastrašivanje i otmicu,

kao i okolnosti u kojima je ovo krivično delo izvršeno, koje je detaljnije opisano kao što sledi:

- a. krivično delo visoke opasnosti - ratni zločin protiv civilnog stanovništva, krivično delo sankcionisano i međunarodnim zakonima i konvencijama;
- b. vreme kada je krivično delo izvršeno od strane okrivljenog, odvijao se oružani sukob, okrivljeni je u saizvršilaštvu sa još dva pripadnika srpske državne bezbednosti, postupio na način opisan kao u činjeničnom opisu ove optužbe;
- c. motiv za izvršenje krivičnog dela bio je nacionalni motiv, jer je oštećeni otet/kidnapovan samo zato što je bio pripadnik albanske nacionalnosti, a štaviše bio je civil, nenaoružan i samim tim nezaštićen;

ZAKLJUČAK;

Nakon okončanja istrage i razmatranja drugih spise predmeta, tužilac ovog predmeta je zaključio da se u postupcima okrivljenog Slaviše Filića formiraju svi elementi krivičnog dela, Ratni zločin protiv civilnog stanovništva, iz člana 142 Krivičnog zakonika SFRJ-a.

Stoga iz gore navedenih razloga predlažemo da se nakon okončanja suđenja okrivljeni proglašeni krivim i kazni po zakonu.

SPECIJALNI TUŽILAC
Atdhe Dema

Prevodilac:

O.M. *M. Omerović*

S.I. *S. Ibrić*